

Dosarul nr. 3ra-313/22

2-20087590-01-3ra-06042022

prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (G. Dașchevici, V. Negru, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

04 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Oxana Robu,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Oxana Robu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la
contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului
administrativ individual favorabil,

împotriva hotărârii din 17 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de Oxana Robu,

c o n s t a t ă :

La 24 iulie 2020 Oxana Robu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului
administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ
individual favorabil.

În motivarea cererii de chemare în judecată, Oxana Robu a menționat că
consideră hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din
09 iunie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante
de judecător la Curtea Supremă de Justiție, un act administrativ individual
defavorabil ilegal, emis cu încălcarea normelor de drept material și procedural,
arbitrar și contrar principiilor de organizare judecătorească, inclusiv principiului
independenței puterii judecătorești și a judecătorului.

Așadar, în argumentarea opiniei enunțate, reclamanta a relatat că, conform
pct. 3.32-3.35 ale Regulamentului cu privire la organizarea și desfășurarea
concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de
președinte al instanței judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al
Magistraturii nr. 612/29 din 20 decembrie 2018, în cadrul concursului judecătorilor
pentru promovarea în funcția de judecător în instanța ierarhic superioară,
președinte sau vicepreședinte al instanței judecătorești, media de concurs constituie
maximum 100 de puncte și se calculează, după cum urmează:

- nu mai puțin de 50% se constituie din rezultatul evaluării performanțelor;
- nu mai mult de 30% din punctajul acordat de Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor;
- nu mai mult de 20% din punctajul acordat de Consiliul Superior al Magistraturii.

În cadrul ședinței Plenul CSM va aprecia motivarea personală a candidatului și corespunderea acestuia funcției de judecător: motivele care au determinat candidatul să participe la concurs; determinarea vizând ocuparea funcției pentru care candidează; propuneri privind modernizarea și îmbunătățirea activității instanței și calității actului de justiție; fermitatea în expunere în cadrul interviului, precum și reputația persoanei în contextul prevederilor legale.

La aprecierea candidatului, CSM va ține cont de meritele acestuia, competențele sale profesionale, personale și sociale; în ceea ce privește promovarea în funcții administrative, evaluarea se va baza inclusiv pe competențele manageriale ale judecătorului.

Punctajul maxim acordat de CSM nu va constitui mai mult de 20 de puncte.

După stabilirea mediei de concurs în cadrul ședinței CSM, candidații își aleg opțiunile pentru funcțiile scoase la concurs în ordinea descrescătoare a punctajului obținut.

În cazul punctajului egal al candidaților care urmează a fi numiți în funcția de judecător în instanța ierarhic superioară, de președinte ori de vicepreședinte al instanței judecătorești, care pretind la aceeași funcție, primul își alege funcția candidatul care a obținut rezultate mai mari în cadrul evaluării performanțelor. În cazul rezultatelor egale obținute la evaluarea performanțelor, prioritate va avea candidatul care are o experiență mai mare în domeniu.

Cu votul majoritar al membrilor săi, prin hotărâre motivată, Plenul CSM va propune Președintelui Republicii Moldova sau, după caz, Parlamentului numirea în funcția de judecător, de președinte sau vicepreședinte candidatul care a acumulat punctajul cel mai mare în cadrul concursului prin cumularea rezultatelor tuturor etapelor.

În conformitate cu pct. 1.4 din Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 612/29 din 20 decembrie 2018, promovarea în funcția de judecător la o instanță ierarhic superioară, numirea în funcția de președinte sau de vicepreședinte al instanței și transferarea judecătorului la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară vor fi precedate de evaluarea performanțelor judecătorului.

Conform pct. 1.5 din Regulamentul nominalizat, concursul se organizează și se desfășoară în baza următoarelor principii: competiție deschisă - informarea societății privind posturile vacante de judecător, asigurarea accesului liber și egal de participare la concurs a candidaților care întrunesc condițiile; competență și merit profesional - selectarea celor mai competenți candidați în baza unor criterii clar definite și a unei proceduri unice de evaluare; imparțialitate - aplicarea în mod nediscriminatoriu a unor criterii unice de selecție; transparentă-organizarea și desfășurarea concursului în mod public; egalitate-asigurarea accesului de participare la concurs a oricărei persoane care întrunește condițiile stabilite de Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului.

Articolul 13 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 154 din 05 iulie 2012 privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor, prevede că judecătorul este supus evaluării performanțelor în mod extraordinar în cazul promovării la o instanță superioară.

Potrivit pct. 11 lit. a)-c) din Regulamentul cu privire la criteriile de selecție, promovare și transferare a judecătorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 613/29 din 20 decembrie 2018, judecătorii pot fi promovați la o instanță ierarhic superioară ținând cont de: vechimea în muncă în funcția de judecător, corespunzător: minim 6 ani pentru funcția de judecător la Curtea de Apel și 10 ani pentru funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție; lipsa sancțiunilor disciplinare nestinse; susținerea evaluării performanțelor, confirmată prin hotărârea Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor.

În corespundere cu pct. 3.16 din Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 612/29 din 20 decembrie 2018, în cadrul ședinței Consiliului Superior al Magistraturii, membrul raportor prezintă informația privind verificarea reputației ireproșabile a candidatului în conformitate cu prevederile Legii nr. 544 cu privire la statutul judecătorului. Informația cu privire la reputația persoanei va fi acumulată în baza datelor prezentate de organele abilitate referitor la respectarea legislației de către persoana vizată. Consiliul Superior al Magistraturii, este în drept să utilizeze toate mijloacele legale de verificare a reputației participantului la concurs.

Astfel, reiterând prevederile normelor de drept enunțate, Oxana Robu a notat că, urmare a examinării candidaturilor judecătorilor participanți la concurs, în rezultatul deliberării, cu 8 (opt) voturi „pro” și 3 (trei) „contra” ale membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, cu drept de vot, prezenți la ședință, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, a propus Parlamentului Republicii Moldova, numirea judecătorului Viorica Puica, în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

La acest capitol, reclamanta a subliniat că la ședința Consiliului Superior al Magistraturii din 09 iunie 2020, au fost prezenți 13 membri, iar cu drept de vot au participat 11 membri, și anume: Anatol Pahopol, Luiza Gafton, Nina Cernat, Dorel Musteață, Victor Micu, Anatolie Galben, Mariana Timotin, Carolina Ciugureanu-Mihailuță, Elena Belei, Valentina Coptileț și Ion Crețu, iar 2 membri de drept - Alexandru Stoianoglo și Fadei Nagacevschi, au participat fără drept de vot.

Prin urmare, respectând prevederile legale expuse, membrii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu drept de vot prezenți la ședință și-au realizat dreptul la vot urmare a examinării candidaturilor judecătorilor participanți la concurs conform hotărârii nr. 150/12 din 09 iunie 2020, reieșind din actul administrativ citat, doar în privința candidaturii judecătorului Viorica Puică.

Iar, în condițiile enunțate au fost încălcate prevederile art. 24 alin.(1) și (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 și ale hotărârii nr.272/16 din 16 iulie 2019, deoarece, votul deschis al majorității membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, nu a fost exprimat în privința fiecărui judecător, care a participat la concursul pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție. Or, a fost indicată procedura de votare cu 8 (opt) voturi „pro” și 3 (trei) contra ale membrilor Consiliului Superior

al Magistraturii, cu drept de vot, prezenți la ședință, doar în privința unui singur candidat, și anume a judecătorului Viorica Puică.

În opinia reclamantei, legalitatea procedurală și fondul actului administrativ, adică a hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09 iunie 2020, urmează a fi analizată prin prisma art.117-118 ale Codului administrativ, care reglementează procedura emiterii actelor administrative individuale.

Astfel, invocând dispozițiile art.117-118 ale Codului administrativ, reclamanta a concluzionat că hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09 iunie 2020, a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept material și procedural, în condițiile în care, în rezultatul deliberării, cu 8 (opt) voturi „pro ” și 3 (trei) „contra ” ale membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, cu drept de vot, prezenți la ședință, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, va propune Parlamentului Republicii Moldova, numirea judecătorului Viorica Puică, în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, deși a fost anunțat concurs pentru suplinirea a 9 funcții vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

Aici, reclamanta a precizat că nu este clar calculul cvorumului și al majorității pentru ceilalți candidați judecători, participanți la concurs, în situația când se desfășoară concursul pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, fiind vacante mai mult de o funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

Subsecvent, reclamanta a menționat că, până la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată, pe site-ul oficial al Consiliului Superior al Magistraturii, nu a fost publicat procesul-verbal al ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 12 din 09 iunie 2020, în care este consemnat modul de îndeplinire a cerințelor legale privind cvorumul și majoritatea necesară emiterii unui act administrativ individual, circumstanțe ce denotă încă odată că hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09 iunie 2020, este una neîntemeiată și dictată de concluzii nemotivate, întrucât, motivarea este un element esențial al unei hotărâri, o puternică garanție a imparțialității și a calității actului, obligativitatea motivării hotărârilor fiind o condiție a procesului echitabil, exigent a art. 6 § 1 CEDO.

Or, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii, trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clară, înțeleasă de părți și să răspundă în mod sigur și expres la toate motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse, ceea ce în spetă lipsește.

De altfel, principiul procesului echitabil reclamă că, hotărârea trebuie să fie motivată, astfel încât justițiabilul să aibă posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărâri, lipsa motivării unei decizii judiciare, punând în pericol dreptul la un proces echitabil (*Kaufland împotriva Belgiei*). Iar, nemotivarea unei hotărâri echivalează practic cu soluționarea procesului fără a intra în fondul acțiunii, nu cuprinde motivele pe care se sprijină soluția sa cu privire la admiterea cererii privind repunerea în termen a cererii de chemare în judecată. Mai mult, absența motivării din cuprinsul hotărârii judecătorești are semnificația neexaminării acestei chestiuni și atrage după sine anularea acesteia.

În continuare, reclamanta a menționat că în sensul art.30 alin. (2) din Codul administrativ, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public. Iar, în acest sens, actul contestat este lipsit de elementul motivării, deoarece în hotărâre nu se indică care urma să fie numărul necesar de voturi, cum a fost calculată majoritatea voturilor și s-a ajuns la concluzia că, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, propune Parlamentului Republicii Moldova, numirea judecătorului Viorica Puică, în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție. Or, art. 31 Cod administrativ, prevede că, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Prin urmare, în opinia reclamantei, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii, vine în contradicție cu prevederile art. 123 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, potrivit căreia Consiliul Superior al Magistraturii asigură numirea, transferarea, detașarea, promovarea în funcție și aplicarea de măsuri disciplinare față de judecători.

De altfel, invocând dispozițiile art. 14 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995, art. 21 alin. (1) și (3), art. 29 alin. (2) Cod administrativ, reclamanta a specificat existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, în legătură cu faptul că, promovarea judecătorului la o instanță superioară, se face în baza recomandărilor Colegiului pentru selecția și cariera judecătorului, iar hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii, privind promovarea judecătorului la o instanță superioară, trebuie să fie motivată și este adoptată prin votul deschis al membrilor Consiliului. Or, în urma unei examinări sumare se atestă că actul administrativ ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu-zisă este o chestiune de fond, care se constată în urma examinării cauzei de contencios administrativ în cadrul dezbaterilor judiciare, în speță, a dreptului la independență a judecătorului, a dreptului de a fi promovat în instanțele judecătorești superioare.

De asemenea, făcând trimitere la dispozițiile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 154 din 05 iulie 2012 privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor, reclamanta a menționat că, la emiterea actului administrativ contestat, membrii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu drept de vot, nu au ținut cont de meritele fiecărui judecător, competențele profesionale și personale ale candidaților, iar ca urmare a unui tratament neegal, prin aplicarea în mod discriminatoriu a criteriilor de selectare obiectiv definite, stabilite prin lege și regulamentele aprobate de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, organul administrativ a emis actul administrativ individual defavorabil ilegal.

Oxana Robu a solicitat anularea în parte a hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09 iunie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să emită o hotărâre cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, în conformitate cu prevederile art.20 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 și pct.3.35 al Regulamentului cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al

instanței judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 612/29 din 20 decembrie 2018.

La 01 martie 2021 Oxana Robu a depus cerere de completare a cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat anularea parțială a hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09 iunie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să emită o hotărâre cu privire la propunerea Parlamentului Republicii Moldova numirea în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorului Oxana Robu (f.d.149, Vol.I).

Prin încheierea din 28 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost declarată inadmisibilă acțiunea depusă de Oxana Robu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil (f.d.190-195, Vol.I).

La 18 august 2021 Oxana Robu a depus recurs împotriva încheierii din 28 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând anularea acesteia cu restituirea cauzei Curții de Apel Chișinău, în același complet de judecată pentru examinarea acțiunii în termeni rezonabili.

Prin decizia din 20 octombrie 2021 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul Oxanei Robu, s-a anulat încheierea din 28 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza Curții de Apel Chișinău pentru judecarea în fond a acțiunii (f.d.213-221, Vol.I).

Prin hotărârea din 17 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de Oxana Robu (f.d.234-243, Vol.I).

Curtea de Apel Chișinău și-a întemeiat hotărârea pe dispozițiile art. 20 alin. (3¹) și (4), art. 24 alin. (1)-(3) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, art. 2 alin. (1) și alin. (1¹) din Legea privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor nr. 154 din 05 iulie 2012, pct. 11 din Regulamentul cu privire la criteriile de selecție, promovare și transferare a judecătorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 613/29 din 20 decembrie 2018, pct. 3.32, 3.33 și 3.35 ale Regulamentului cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinți și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 612/29 din 20 decembrie 2018, art. 116 alin. (4), art. 123 din Constituția Republicii Moldova, art. 11 alin. (2) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995, art. 1, 2, art. 4 alin. (1) lit. a), art. 10 lit. f) și art. 11 lit. e) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, menționând că înaintarea propunerii Parlamentului Republicii Moldova de numire în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție, până la atingerea plafonului de vârstă ține de competența exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii.

Subsecvent, Curtea de Apel Chișinău a indicat jurisprudența Curții Constituționale, care în pct. 41, 43 din Hotărârea nr. 23 din 9 noiembrie 2011 privind interpretarea art. 116 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, a remarcat că analiza prevederilor actelor normative în vigoare demonstrează că selectarea judecătorilor, președintelui și vicepreședintelui Curții Supreme de

Justiție constituie o activitate internă și exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii.

Posibilitatea selectării judecătorilor, președintelui și vicepreședinților Curții Supreme de Justiție de către Consiliul Superior al Magistraturii este un element intrinsec al principiului independenței sistemului judecătoresc. De altfel, legea stabilește condițiile, interdicțiile și incompatibilitățile ce trebuie îndeplinite de un candidat, care sunt verificate de Consiliul Superior al Magistraturii.

În continuare, făcând trimitere la dispozițiile art. 24 alin. (1)-(4) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, art.118, art.119 alin.(1) și alin.(2), art.120 alin.(1) Cod administrativ, prima instanță a enunțat că puterea discreționară a Consiliului Superior al Magistraturii la promovarea în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, constituie o activitate internă și exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii.

Așadar, potrivit punctajului acordat de Consiliul Superior al Magistraturii candidaților ce au participat la concurs, punctajul acordat reclamantei Oxana Robu a constituit 14,5 puncte, care se referă anume la motivarea personală a candidatului, adică motivele care au determinat candidatul să participe la concurs; determinarea vizând ocuparea funcției pentru care candidează; propuneri privind modernizarea și îmbunătățirea activității instanței și calității actului de justiție; fermitatea în expunere în cadrul interviului, dar nu include și alte criterii.

Respectiv, în urma cumulării rezultatelor etapelor concursului, care constă din rezultatul evaluării performanțelor, punctajelor acordate de Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor și Consiliul Superior al Magistraturii, reclamanta-judecătorul Oxana Robu, a acumulat 88,5 puncte, fiind clasat pe locul 4 al punctajului final.

Astfel, Oxana Robu, nu a întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi propusă Parlamentului Republicii Moldova, în vederea numirii în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție. Or, la caz, soluția membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, de a respinge solicitarea reclamantei de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, a fost emisă în urma examinării în cumul a materialelor, audierii candidaților și în rezultatul exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Magistraturii prezenți la ședință, fapt indicat expres în hotărârea contestată.

Iar, ținând cont de cele menționate, prima instanță a catalogat ca fiind lipsite de suport mențiunile reclamantei precum că la desfășurarea concursului nu a fost luat în calcul principiul meritocrației, or, acest principiu a fost apreciat de către autoritatea publică în cumul cu alte criterii stabilite de lege.

La fel, Curtea de Apel Chișinău a apreciat ca fiind eronată concluzia reclamantei precum că lipsește elementul motivării, deoarece în hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nu a fost indicat cum s-a ajuns la concluzia că Oxana Robu, nu a acumulat numărul necesar de voturi și motivele acestora, de fiecare membru al Consiliului Superior al Magistraturii.

În argumentarea opiniei enunțate, prima instanță a indicat că, prin prisma art. 31 Cod administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate. Iar, în acord cu art. 118 Cod administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare

autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

De asemenea, având în vedere dispozițiile art. 137, art. 225 alin. (1) și (2) Cod administrativ, Curtea de Apel Chișinău a menționat că în hotărârea contestată a fost indicat expres că soluția membrilor Consiliului Superior al Magistraturii de a respinge solicitarea reclamantei de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, a fost emisă în urma examinării materialelor, audierii candidaților și în rezultatul exprimării votului membrilor Consiliului Superior al Magistraturii prezenți la ședința respectivă. Or, reclamanta este în drept să conteste încălcarea unui drept al său, însă cu respectarea dreptului discreționar la vot al membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.

Astfel, în cumulul circumstanțelor menționate, lipsesc temeiuri de anulare a actului administrativ contestat, întrucât hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09 iunie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, reflectă rezultatele unui concurs organizat și desfășurat de Consiliul Superior al Magistraturii în baza Regulamentului aprobat și în vederea suplinirii funcțiilor de judecător la Curtea Supremă de Justiție, aceasta fiind emisă cu respectarea prevederilor legislației în vigoare, competenței și procedurii.

Iar, din aceste considerente Curtea de Apel Chișinău a respins ca neîntemeiate și declarative alegațiile reclamantei Oxana Robu, precum că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09 iunie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, în partea respingerii numirii sale în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă, nu este motivată și nu corespunde cerințelor de legalitate, or, în motivarea hotărârii contestate se conțin motive de fapt și de drept care ar justifica concluziile stipulate de membrii Consiliului Superior al Magistraturii, conform prevederilor art. 118 și 119 Cod administrativ.

Subsecvent, prima instanță a enunțat că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09 iunie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, este una motivată, legală și întemeiată, adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural.

Astfel, instanța ierarhic inferioară a respins ca fiind neîntemeiat argumentul reclamantei precum că, Consiliul Superior al Magistraturii, nu și-a îndeplinit obligațiile sale cu bună credință de a motiva temeiurile respingerii numirii în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorului Oxana Robu, din care motive, urmează a fi obligat Consiliului Superior al Magistraturii, să emită hotărârea cu privire la propunerea Parlamentului Republicii Moldova numirea acestuia în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă.

De altfel, Curtea de Apel Chișinău a opinat că argumentele reclamantei Oxana Robu, nu pot fi reținute, deoarece ultima interpretează eronat normele de drept și situația de fapt. Mai mult, simpla nemulțumire a reclamantei cu actul administrativ individual, nu atrage după sine anularea în partea contestată a acestuia.

La 27 ianuarie 2022 Oxana Robu a depus recurs, iar la 29 martie 2022 a prezentat motivarea recursului împotriva hotărârii din 17 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii privind restituirea cauzei spre rejudecare Curții de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Recurenta a susținut că recursul a fost depus în termenul legal instituit de legiuitor, deoarece nu a participat în ședința de judecată, dispozitivul hotărârii fiindu-i notificat la 25 ianuarie 2022, iar hotărârea motivată a primei instanțe a recepționat-o la data de 16 martie 2022.

Oxana Robu a opinat că la caz, nu sunt constatate temeiurile prevăzute de legiuitor la art.246 alin.(2) Cod administrativ cu privire la declararea recursului inadmisibil.

Mai mult, admisibilitatea recursului trebuie privită în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme, care constă în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Or, la caz, Curtea de Apel Chișinău, prin hotărârea adoptată la 17 ianuarie 2022 a ignorat cele menționate de reclamantă, referitor la existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil pe motivele invocate și a considerat în urma unei examinări sumare, că acesta ar fi legal, deși în hotărâre nu este reflectată motivarea emiterii actului administrativ enunțat, sub aspectul că prin activitatea administrativă a autorității publice a fost adusă atingere dreptului vătămat stabilit prin lege, fiind interpretate eronat normele de drept material, motiv din care actul judecătoresc de dispoziție pronunțat nu poate fi menținut.

În susținerea recursului, Oxana Robu a indicat motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată, suplimentar menționând că consideră hotărârea primei instanțe nefondată, bazată pe aplicarea incorectă a circumstanțelor cauzei și pe interpretarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Subsecvent, recurenta a opinat că hotărârea din 17 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău este arbitrară și contrară principiilor de organizare judecătorească, inclusiv principiului independenței puterii judecătorești, fapt pentru care este pasibilă casării totale, cu trimiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

În argumentarea concluziei enunțate, recurenta a notat că primă instanță a conchis asupra netemeinicii cererii sale de chemare în judecată, iar întru consolidarea soluției, a reținut că în hotărârea contestată a fost indicat expres că soluția membrilor Consiliului Superior al Magistraturii de a respinge solicitarea reclamantei de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, a fost emisă în urma examinării materialelor, audierii candidaților și în rezultatul exprimării votului membrilor Consiliului Superior al Magistraturii prezenți la ședința respectivă, iar reclamanta este în drept să conteste încălcarea unui drept al său, însă cu respectarea dreptului discreționar la vot al membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.

Aici, recurenta a subliniat că nu pot fi constatate circumstanțele din care Curtea de Apel Chișinău a stabilit rezultatul exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Magistraturii în raport cu reclamanta Oxana Robu.

La fel, în hotărârea contestată, prima instanță a indicat că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09 iunie 2020 privind

desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție reflectă rezultatele unui concurs organizat și desfășurat de Consiliul Superior al Magistraturii în baza Regulamentului aprobat și în vederea suplinirii funcțiilor de judecător la Curtea Supremă de Justiție. Hotărârea fiind emisă cu respectarea prevederilor legislației în vigoare, competenței și procedurii. Astfel, fiind respinse ca neîntemeiate și declarative alegațiile sale precum că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09 iunie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, în partea respingerii numirii în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorului Oxana Robu, nu este motivată și nu corespunde cerințelor de legalitate, or, în motivarea hotărârii contestate se conțin motive de fapt și de drept care ar justifica concluziile stipulate de membrii Consiliului Superior al Magistraturii, conform prevederilor art. 118 și 119 Cod administrativ.

La acest capitol, recurenta invocând dispozițiile art. 22 alin. (1), art.31, 118, art. 194 alin. (1) și (2), art. 244 alin. (2) în coroborare cu art. 231 alin. (2), art. 219 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, art. 116 alin. (4), art. 123 din Constituția Republicii Moldova, art. 11 alin. (2) din Legea nr.544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, art. 1, 2, art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și pct.3.35 al Regulamentului cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.612/29 din 20 decembrie 2018, a susținut că hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09 iunie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție este una nemotivată.

Or, motivarea trebuie să justifice prin forța logicii, raționamentelor, probelor și normelor de drept, toate elementele care compun legalitatea actului administrativ, însă, la caz, această exigență lipsește integral, fapt ce denotă un viciu și o omisiune a pârâtului de a aduce motive suficiente întru explicarea actului, în baza cărora reclamanta a fost lipsită de dreptul de a înțelege motivele respingerii cererilor sale, fiind împiedicată să aprecieze sau/și să justifice acțiunile organului administrativ, motive destul de serioase încât de această motivare să depindă aprecierea legalității și corectitudinii actului administrativ individual defavorabil.

Subsecvent, Oxana Robu a susținut că legalitatea procedurală și fondul actului administrativ contestat, adică a hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09 iunie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, urmează a fi analizată prin prisma art. 133-136 din Codul administrativ.

Așadar, deși în actul administrativ contestat lipsește cvorumul exprimat al membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, în rezultatul deliberării în privința candidatului judecătorului Oxana Robu, recurenta a menționat că, la ședința Consiliului Superior al Magistraturii din 09 iunie 2020 au fost prezenți 13 membri, iar cu drept de vot au participat 11 membri: Anatol Pahopol, Luiza Gafton, Nina Cernat, Dorel Musteață, Victor Micu, Anatolie Galben, Mariana Timotin, Elena Belei, Valentina Coptilef, Carolina Ciugureanu-Mihăilută și Ion Crețu, or, 2 membri de drept - Alexandru Stoianoglo și Fadei Nagacevschi au participat fără drept de vot. Astfel, cvorumul și majoritatea urmau să fie calculate din numărul de

11 membri, reieșind din faptul, că membrii de drept, Președintele Curții Supreme de Justiție, Procurorul General și Ministrul Justiției se abțin de la vot. Prin urmare, cvorumul pentru chestiunile cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, în speță este de 11 membri, iar majoritatea - 6 membri (50+1 din 11).

Astfel, recurenta a opinat că Curtea de Apel Chișinău nu a supus analizei argumentele sale la acest capitol.

De altfel, recurenta Oxana Robu a relevat că în cazul în care instanța de judecată a constatat că actul administrativ, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09 iunie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție a fost emis cu respectarea prevederilor legislației în vigoare, competenței și procedurii, era obligată să argumenteze argumentele expuse de reclamantă, prin prisma motivării temeiurilor respingerii cererii de chemare în judecată.

De asemenea, recurenta a susținut că prima instanță a lăsat fără apreciere și faptul că în privința candidatului Oxana Robu nici nu a fost indicată procedura de votare, or, nu este clar calculul cvorumului și al majorității pentru acest candidat, judecător participant la concurs.

La fel, instanța de fond în hotărârea contestată nu a supus aprecierii nici faptul că la solicitarea reclamantei Oxana Robu de a prezenta procesul-verbal al ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, în care este consemnat modul de îndeplinire a cerințelor legale privind cvorumul și majoritatea necesară emiterii unui act administrativ individual, deoarece pe site-ul oficial al Consiliului Superior al Magistraturii acesta lipsea, pârâtul nu l-a prezentat instanței de judecată. Iar, aceste circumstanțe atestă că în ședința din 09 iunie 2020 Consiliul Superior al Magistraturii a acționat contrar art.117 din Codul administrativ.

Subsecvent, recurenta Oxana Robu a invocat încălcarea principiului proporționalității stabilit la art. 29 alin. (2) Codul administrativ.

La acest capitol, recurenta a menționat că Consiliul Superior al Magistraturii la emiterea actului administrativ a întreprins o măsură abuzivă în raport cu candidatul judecătorul Oxana Robu, fiind încălcate flagrant principiile cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, neasigurând o competiție deschisă a candidaților și neasigurând accesul liber și egal de participare la concurs a candidaților care întrunesc condițiile, selectând candidați în baza unor criterii neclare definite, în lipsa unei proceduri unice de evaluare, aplicând în mod discriminatoriu criteriile unice de selecție în raport cu alți candidați judecători.

În context, recurenta a opinat că autoritatea publică și instanța de fond nu au analizat temeiul invocat că actul contestat este lipsit de elementul motivării, deoarece asupra faptului că, puterea discreționară a Consiliului Superior al Magistraturii, la promovarea candidaților în funcția de magistrat la Curtea Supremă de Justiție se realizează prin cumularea a două condiții stabilite prin lege, și anume atribuirea punctajului și votul majorității membrilor acestuia. Iar, în hotărârea contestată, nu se specifică cum a fost calculată majoritatea voturilor și cum s-a ajuns la concluzia, că candidata Oxana Robu nu a acumulat numărul necesar de voturi, sau care este motivul pentru care nu a fost votată.

Având în vedere cele enunțate, Oxana Robu a opinat că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09 iunie 2020 privind desfășurarea

concurului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție este neîntemeiată și dictată de concluzii nemotivate. Or, motivarea este un element esențial al unei hotărâri, o puternică garanție a imparțialității și a calității actului. Obligativitatea motivării hotărârilor fiind o condiție a procesului echitabil, exigență a art.6 § 1 CEDO.

Astfel, soluția adoptată de instanța de judecată, prin hotărârea contestată, nu este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului, care statuează că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil.

Prin urmare, faptele relatate denotă necesitatea casării hotărârii recurate, or, menținerea acesteia în condițiile enunțate, ar constitui pentru reclamanta-recurenta Oxana Robu o îngrădire a posibilității de a-și valorifica drepturile procedurale conform normelor în vigoare, care sunt garantate și de Convenția Europeană a Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului.

Deși la 15 aprilie 2022 Consiliul Superior al Magistraturii a recepționat copia cererii de recurs depusă de Oxana Robu, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.16, Vol.II), până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului Oxanei Robu, intimatul nu a depus referință în care să-și expună opinia asupra argumentelor din recurs.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 din același Cod, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat hotărârea în prezenta cauză de contencios administrativ la 17 ianuarie 2022.

Din materialele cauzei rezultă că Oxana Robu a recepționat copia dispozitivului hotărârii din 17 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, la data de 17 ianuarie 2022 la adresa poștei electronice, iar hotărârea motivată la 17 martie 2022, prin intermediul oficiului poștal, fapte confirmate prin extrasul din poșta electronică și avizul de recepție, anexate la dosar (f.d.244, 249, Vol.I).

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că Oxana Robu s-a conformat dispozițiilor art. 245 Cod administrativ și a depus în termen recursul la 27 ianuarie 2022 și motivarea recursului la data de 29 martie 2022 împotriva hotărârii din 17 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Examinând temeiurile recursului depus de Oxana Robu în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în

contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art.246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs menționează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de

aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Astfel, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de Oxana Robu, este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Oxana Robu se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan